

18. 12. 2009

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

## Právo na trvale bezpečný svět

Je to už pár let, co mne kdesi v USA zaujal hotelový automat na led, vyzdobený zvláštním piktogramem. Na obrázku leze symbolický pajdulák na symbolický automat, který se ale na něj přitom kácí. Drama znázorněné jednoduchou linkou bylo červeně přeškrtnuto a zřetelně mělo informovat o tom, že jednak se na ledovací automaty neleze a druhak je to i nebezpečné. Když jsem se pak poptával, jestli je to nějaký národní zvyk šplhat po hotelových přístrojích na led a případně pod nimi hynout, bylo mi řečeno, že varování jsou umísťována na tyhle mašiny a podobná zařízení u věčné památky blba, který se při prvovýstupu nechal přístrojem zavalit a když ho vytáhli, ještě se soudil o náhradu škody.

S hoteliérem, výrobcem, zkrátka s kdekým. Tvrdil při tom, že nebyl informován o nebezpečnosti šplhu na automat, takže ho pro ten účel požadoval za zcela vyhovující. A prý dokonce vyhrál. Já mám naopak zato, že když se někdo pokouší vyšplhat na něco, co je jen o málo menší, než skříň a evidentně je to určené na děláni ledu, neměl by moc rvát, když se to zvrhne a on zůstane pod tím. Udivuje mne naivita lidí, kteří si vážně myslí, že vyhubením predátorů a silničních lapků se země stala zcela bezpečným místem, kde se může beztréstně vyvádět cokoliv. Nevím taky, jestli je dobře chránit lidstvo před následky zbytnělé naivity všelijakými blbovdornostmi. Navíc marně, protože tihle lidé si prostě vymyslí zas nějakou jinou ptákovinu. Zkrátka co s tím?

Problém neřešící, ale sympatický přístup zvolila paní Wendy Northcutt., která před léty zorganizovala soutěž o Darwinovu cenu (viz [www.darwinawards.com](http://www.darwinawards.com)). Do soutěže jsou přijímáni pouze účastníci, kteří splňují dost specifické podmínky. Jednou a prvou z nich je, že dotyčný si svým kouskem zajistí neschopnost své další reprodukce tím, že se zabije nebo alespoň sterilizuje. Taková zvláštní forma podpory genové čistky to je. Laureáti vskutku stojí za to. Připomněl bych třeba borce, který ve své dílně kdesi v Brazílii zkoušel perlíkem rozebrat raketový protitankový granát. Zcela anihilovaný pokusník zanechal lidstvu poznání, že to sice jde, ale je to strašná rána a spadne při tom celý barák.

Evropské právo na to jde trochu jinou cestou. V Právních rozhledech č. 22/2009 je popsán případ pána, který si koupil třešňový koláč, zvaný „Kirschtaler“ a zahlodl se do něj s takovou náruživostí, že si ulomil horní levý špičák. Pecička se vloudila. Díky tomu víme, že v Německu přijde takový špičák na 235,60 EUR pokud jde o zubařskou sanaci a k tomu 200 EUR bolestného. Což pán nárokoval a když to nedostal po dobrém, začal se spořit. Soudci na okresní a krajské úrovni zřejmě byli také milovníci třešňového pečiva, takže kolozubému žalobci vyhověli. Teprve Spolkový soudní dvůr se na věc podíval s poněkud větším odstupem a konstatoval, že spotřebitel nemůže u třešňového pečiva vyloučit možnost, že tam bude i pecka. Míněno nikoliv jako součást receptury, ale jako důsledek výrobní chyby. Dovedu se vžít do pocitů člověka, který kousl do něčeho, co je mimo veškerou pochybnost určeno k požívání a dokousne se něčeho, co tam, také zcela nepochybně, vůbec nemělo být. Ale souhlasím se Spolkovým soudním dvorem, pokud na věc aplikoval postarší pravdu, podle které „Důvěřuj ale prověřuj“. Nenamítám nic ani proti obecně presentovanému principu, podle kterého je třeba ve vztahu ke spotřebiteli respektovat očekávanou míru bezpečnosti výrobku. Za znepokojivou naopak považuji formulaci směrnice EU o bezpečnosti výrobků 2001/95/EHS. Podle ní, je-li výrobek nabízen více okruhům adresátů, musí se výrobce orientovat na nejméně informovanou a nejvíce ohroženou skupinu, tj. poskytnout vždy ten nejvyšší bezpečnostní standard. Na základě četných zkušeností mi připadá, že nejvíc ohroženou skupinou jsou právě idioti, co lezou na nápojové

automaty nebo ledovací přístroje, zkoušejí hrát ruskou ruletu automatickou pistolí, rozebírají protitankovou raketu kladivem a jiní podobní. Tudíž by mne zajímalo, zda tohle ochranářství má také nějaké meze, případně jaké.

Uznávám, že mezi pokojným požíváním třešňového koláče, náležitě zakoupeného a podomáckým otvíráním RPGěčka je dost značný rozdíl, nadto ten druhý nejspíš ani nebyl spotřebitel. Obecně ale všichni tihle lidé cosi společného mají. Nezdolné přesvědčení, že vůkolní svět je tu k libovolnému použití. Což je také někdy poslední, co si stihnou myslet.

Zdá se, že soudní praxe se bude častěji dostávat ke sporům těch, kteří si, někdy díky přehnané víře v bezchybnost práce jiných, jindy díky neprosté naivitě (a to to říkám slušně) nějak ublíží. Neříkám, že úplně všechno, co pochází z Bruselu, je od ďábla. Přehnané ochranářství ale zcela jistě ano. Takže zůstaneme-li na principu, že v třešňovém koláči pecky být nemají, ale měli by se tam předpokládat, je to tak akorát. Právo na trvale bezpečný svět zajistit nejde. A někdy je to možná i lepší.

**JUDr. Tomáš Sokol**

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | [www.epravo.cz](http://www.epravo.cz)

## Další články:

- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [Souhrn významných událostí ze světa práva](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Velké tápání okolo švarcsystému](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)